

Aeneas' verzoek aan de Sibylle (Verg. Aen. VI, 98-123)

Tālibus ex adytō dictīs Cumaea Sibylla
horrendās canit ambāgēs antrōque remūgit,
obscurīs vēra involvēns: ea frēna furentī 100
concutit et stimulōs sub pectore vertit Apollō.
Ut primum cessit furor et rabida ōra quiērunt,
incipit Aenēās hērōs: 'Nōn ūlla labōrum,
ō virgō, nova mī faciēs inopīnave surgit;
omnia praecēpi atque animō mēcum ante perēgī. 105
Ūnum ōrō: quando hīc īnfernī iānua rēgis
dīcitur et tenebrōsa palūs Acheronte refūsō,
īre ad cōnspectum cārī genitōris et ōra
contingat; doceās iter et sacra ōstia pandās.
Illum ego per flammās et mīlle sequentia tēla 110
ēripui hīs umerīs mediōque ex hoste recēpī;
ille meum comitātus iter maria omnia mēcum
atque omnēs pelagīque minās caelīque ferēbat,
invalidus, vīrīs ultrā sortemque senectae.
Quīn, ut tē supplex peterem et tua līmina adīrem, 115
īdem ōrāns mandāta dabat. Gnātīque patrisque,
alma, precor, miserēre (potes namque omnia, nec tē
nēquīquam lūcīs Hecatē praefēcit Avernīs),
sī potuit mānīs accersere coniugis Orpheus
Thrēiciā frētus citharā fidibusque canōrīs, 120
sī frātre Pollux alternā morte redēmit
itque reditque viam totiēns. Quid Thēsea, māgnū
quid memorem Alcīdēn? Et mī genus ab Iove summō.